

Taliul este un element rar. Cantitativ, se găsește mai mult răspândit în natură față de indiu și galiu, însă în concentrație foarte mică; însoțește, de obicei, metalele grele zincul, cuprul și fierul în minereurile lor (blende, calcopirite, pirită).

La fel ca galiul și indiul, și taliul se extrage din prafurile și nămolurile uzinelor metalurgice de metale neferoase.

Este un metal argintiu, maleabil și moale, cu punct de topire scăzut (303.5°C). Este stabil la aer, la temperatură obișnuită; însă este atacat de clor, brom și de unii acizi.

Cele mai stabile combinații sunt cele ale taliului (I). Ele se aseamănă cu combinațiile metalelor alcaline, precum și cu cele ale argintului. În timp ce sărurile taliului (III) în soluție hidrolizează acid, cele ale taliului (I) hidrolizează bazic. Combinațiile taliului sunt otrăvitoare.

Taliul ca metal este utilizat ca adaos în compoziția unor aliaje de lagăre și aliaje antiacide; compușii săi au întrebuințări la fabricarea sticlei optice cu indice de refracție mare. Unele dintre combinațiile lui sunt folosite în medicină.